

EDITORIAL

Qüestions d'Art reapareix, després d'una etapa plena de dificultats i havent superat un munt d'obstacles, amb un número que vol ésser, com els anteriors, el reflex de la situació de la plàstica catalana en cada ocasió determinada. L'evolució de la teoria i la pràctica artística segueix un ritme accelerat, generalment superior al dels gustos i les concepcions de la vida social organitzada. Aquesta tensió entre allò que hi ha establert i allò que està per establir, entre allò que ha estat acceptat i allò altre que encara està per acceptar, que generalment palesen les arts d'una manera molt més eloqüent que qualsevol altra manifestació de l'home, ha estat en certa manera la meta que ha guiat aquesta revista des de la seva fundació, l'any 1967. En aquest lapse de temps hem pogut apreciar com es transformaven en la nostra comunitat molts dels conceptes que des del camp de ~~ix~~ l'estètica fins al ~~ix~~ de la pràctica existencial semblaven inamovibles. Hem mirat d'ésser portaveu, en la mesura de les nostres possibilitats, però amb el ferm propòsit de la renovació, de tot el que aquí i ara s'esdevenia, fos aquesta evolució fruit de la influència exterior o una autèntica metamorfosi dels valors autòctons. En cada cas era la nostra societat, la nostra llengua i el nostre art el que registrava les oscil·lacions del gust i els camins que s'aclarien per a un avançament més planer, natural i autèntic.

A despit de les limitacions naturals i a les que no ho són, que hem tingut des del 1939, el nostre art ha seguit camins d'autèntica renovació i ha pres direccions que poques vegades hauríem esperat. Hem anat assenyalant les distintes etapes que l'art del nostre segle ha tingut. Unes vegades com a papdavanters, altres vegades com a contemporanis, no gaire sovint com a epígons. Però davant tota mena de dificultats hem ~~seguit~~ continuat donant proves que la manifestació estètica era entre els nostres homes una necessitat d'expressió ineludible, així com de comunicació i de testimoni temporal.

La reflexió sobre tots els valors intrínsecs que la plàstica té plantejats ha fet que, aquests darrers temps, els artistes d'ençà i enllà de les nostres fronteres meditin sobre la substància mateixa de la més antiga de les manifestacions de l'home: l'artística. Aquest fet s'escau quan una crisi generalitzada parla de la "mort de l'art". Aquest axioma, més retòric que real, ha estat desplaçat d'altres camps del pensament en què obtingué un cert crèdit - al de l'art. Però, essent i tot una afirmació tremendista pel que fa al to, conté a la base una certa versemblança. La crisi de l'art no pot ésser contemplada isoladament, s'inscriu en una crisi més vasta que afecta tot llenguatge i tot sistema de simbolització. L'art ha romput lligams, ha saltat fronteres, ha passat de la natura a l'artifici, del sacre al profà, del que li era propi al que li és estrany, del que és lúdic al que és pràctic, de l'ús al canvi, la generalització de manifestacions en què es veu inclòs ha fet carregar tot el pes específic en els "comportaments artístics" davant els objectes artístics. L'art d'actitud, primer precedent de l'art viu, canvia un codi de valors purament objectual per un altre de més personal. La reflexió, l'autoanàlisi, la voluntat d'explorar a cada moment el sentit de les coses, crea una transició que obliga a desplaçar l'estètica de l'objecte vers una estètica del procés. Si fins aleshores en qualsevol mena d'art allò que era objectual pasà damunt el que era mental, en les manifestacions contemporànies s'ha produït una inversió dels valors en què la teoria exerceix més influència que la pràctica o mira d'equilibrar-s'hi. La idea o el concepte és tan important com l'obra o més i tot. Per aquesta mateixa raó l'emissor i el receptor han de posseir una base intel·lectual que els permeti d'entendre amb més amplitud cadascuna de les propostes formulades. La lingüística, la lògica, el neopositivisme, la matemàtica, els mitjans nous de reproducció, han estat la base metodològica que ha fet possible aquest nou tipus de reflexió.

L'art de les 4 M (més mental - menys material ) també ha tingut entre

